

A.P. Møller-penge skal give plejefamilier

Aabenraa Kommune er med i pilotprojekt, der sætter fokus på at uddanne plejefamilier til den specifikke opgave, de står med, og samtidig skabe netværk.

ANBRINGELSER

Mette Thomsen met@jv.dk

AABENRAA: Det er jo ikke sådan, at plejefamilier i dag ikke får hjælp. Der er kurser, og der er de kommunale familieplejekonsulenter.

Men som alle andre børn er også anbragte børn forskellige, og de har ofte tungt gods med i bagagen.

Derfor har Aabenraa Kommune

takket ja til en invitation til som en af fem kommuner at deltage i projektet "Et bedre liv for plejebørn i Danmark".

- De kurser, vi udbyder i dag, er overordnede og meget brede. Her vil plejefamilierne få nogle redskaber, der er målrettet lige netop de udfordringer, de står med, forklarer

kommunens børne- og familiechef, Mette Høck Bostrup.

Projekt skal gavne børn

Uddannelsen vil blandt andet komme til at bestå af læring via internet, men det er også meningen, at plejefamilierne skal ind i netværk, hvor familierne matcher hinanden,

Inge tager imod udsatte børn med åbne arme

Det er hårdt at være plejefamilie, fordi det ligger i bevidstheden, at det er relationer på lånt tid. Men det er også en gave at vide, at man har været med til at gøre en forskel, så derfor kan Inge Bindzus ikke forestille sig et bedre job.

PLEJEFAMILIE

Mette Thomsen
met@jv.dk

HAVSTED: Den syvårige er sendt i skole. På førstesalen står barnevogn og babyseng klar.

I 26 år har Inge og Leif Bindzus været plejeforældre. Deres egne børn var ikke mere end to og seks år, da en søskendeflok på tre rykkede ind på weekendbasis.

- Jeg har altid godt kunnet lide børn, og vi følte, at vi havde overskud, fortæller Inge Bindzus, der i første omgang skulle sikre sig, at familiens egne børn, der siden blev til tre, kunne tolerere, at de pludselig skulle dele deres legetøj med andre.

- Det endte hurtigt med, at alle glædede sig til weekenden, husker hun - og så var livsbanen tegnet.

Hun kan ikke forestille sig at lave andet, men hun lægger ikke skjul på, at det kræver sin familie. Og det kræver mental robusthed. For hver gang, hun får ansvaret for et nyt liv i sine hænder, ved hun, at det er på lånt tid.

Det kan være kort eller lang tid. Men altid lånt.

- Man skal kunne leve med den usikkerhed, og så skal man kunne se det positive i det. At man gør en

FAKTA

INGE OG LEIF BINDZUS

Inge og Leif Bindzus har gennem årene haft mange forskellige former for plejebørn. Først var det aflastning, siden dagsforanstaltninger, inden de blev plejeforældre på fuld tid, hvor de både har haft små og store, kortere og længere tid.

De har undervejs begge været på kontrakt, men efter de stoppede med at dyrke markerne og have dyr på gården Østerløkke, har Leif Bindzus startet sit eget entreprenørfirma, hvor der i dag er tre ansatte.

Inge Bindzus er fortsat plejemor på fuld tid.

forskel - det er en kæmpe gave, siger Inge Bindzus og føjer til:

- Jeg har lært mig, at den tid, der er gået godt, aldrig kommer skidt tilbage. Man er nødt til at være på det rene med, at man ikke kan redde hele verden.

Jeg kunne ikke sove

Derfor var hun også glad for, at hun var med, da Socialpædagogernes Landsforening i Sydjylland for halvanden uge siden inviterede til et foredrag med et tidligere plejebarn.

- Hun var det eneste af en børneflokk på tre, der var kommet godt ud på den anden side. Det fortalte mig, at det jeg har gjort, ikke var helt forkert. At nogle anbragte børn, uanset hvad man gør, bare ikke kan slippe fortiden, siger Inge Bindzus og fortæller om sin oplevelse af nederlag:

- Vi har haft en pige, der var hos os, fra hun var tre, til hun blev 17. Jeg var godt klar over, hun aldrig blev akademiker, men nu må jeg erkende, at hun nok ikke en gang får taget en uddannelse. Jeg havde slet ikke set det havne, hvor det havnede. Men hun har ikke kunnet give slip og føler stadig, hun har et ansvar over for sin mor og skal passe på hende.

Det har været hårdt at komme til den erkendelse, men det er vilkårene. Familien har også undervejs måttet sige stop med et andet barn.

- Der var ikke noget at klage over i forhold til den hjælp, vi fik fra kommunen, men til sidst kunne jeg bare ikke være i det. Jeg kunne ikke sove om natten, fordi jeg var bange for, at han skulle finde på at gøre mine egne børn noget. Jeg følte, det var ved at ødelægge vores familie. Så man er nødt til at være god til at mærke efter, hvor ens grænse går, forklarer den mangeårige plejemor, der ved, at omtalte dreng i dag er mandsopdækket på en døgninstitution.

- Han skulle nok aldrig have været i familiepleje, er den stille konklusion.

Her møder spædbørn omsorg

Det er situationer, hvor Inge Bindzus ikke har følt, hun har haft styr på tingene, og det har hun brug for. Derfor har familien også valgt at sige, at det med teenagere - det er slut.

Den syvårige, hun og Leif i dag har i pleje, skal de nok følge sikkert ind i voksenlivet, men ellers har hun kastet sin energi ind i at give udsatte spædbørn en så god en start på tilværelsen som muligt. Derfor barnevognen på førstesalen.

- Hvis en mor på forhånd har sagt, at hun vil bortadoptere, så

i Aabenraa en udstrakt hånd

så de på den måde vil få mere ud af at udveksle deres erfaringer.

Det, der for Mette Høck Bostrup også er interessant, er, at projektet følges af Socialforskningsinstituttet i de toethalvt år, det løber over.

- Det skal vise, hvilken effekt indsatsen har, og netop effekt er noget, vi arbejder meget med. Vi skal sikre

os, at det, vi gør, gavner barnet, forklarer børne- og familiechefen.

Et af de steder, kommunen allerede har sat ind, er derfor netop i hyppigheden af, hvor ofte der følges op på en anbringelse.

Korpset af socialrådgivere er blevet udvidet, så det enkelte barn får en større opmærksomhed, og der

også er kræfter til det, der har vist sig at være essentielt i forhold til succes: At få de biologiske forældre med på banen.

- Det er jo den familie, de vender tilbage til, når kommunen slipper dem som enten 18- eller 23-årige. Og vi kan også se, at dér, hvor relationen mellem barn og plejefamilie bærer

ud over, hvor pengene er, det er dér, hvor det er lykkedes at etablere et samarbejde med de biologiske forældre, siger Mette Høck Bostrup.

A.P. Møller-fonden har endnu ikke officielt givet tilsagn om støtte, men ifølge Mette Høck Bostrup bliver der set positivt på ansøgningen fra Aabenraa.

FAKTA

ALTD BRUG FOR FLERE

Selv om Aabenraa Kommune har en ambition om at nedbringe antallet af anbringelser og - hvor det ikke kan undgås - forkorte perioden, så mangler der fortsat nye plejefamilier. Flere er nemlig på vej mod pensionsalderen, så korpset har brug for yngre kræfter.

Aktuelt bruger børne- og familieforvaltningen 137 familier - 81 af disse er bosiddende i Aabenraa, de resterende 56 bor i andre kommuner. Dags dato er der 133 foranstaltninger i Aabenraa-familier (79 døgnforanstaltninger og 54 aflastninger) og 87 foranstaltninger i andre kommuner (58 døgnforanstaltninger og 29 aflastningsforanstaltninger).

Den store have bag Østerløkke er indrettet som et lille paradis for børn - i et fjernt hjørne er sågar et større shelter, som Inge Bindzus gerne sover i sammen med de helt små. Foto: Hans Chr. Gabelgaard

Fagforening eftelyser mere uddannelse

Socialpædagogernes Landsforening forsøger at skabe bedre forhold for plejefamilier - blandt andet ved at kræve fast efteruddannelse.

Mette Thomsen
met@jv.dk

AABENRAA: Mere uddannelse til plejefamilier.

Det er sød musik i Poul Flack-Jensens ører. Han er næstformand i Socialpædagogerne i Sydjylland, der de seneste uger har haft fokus på netop plejefamiliers forhold.

- De fleste har jo ikke andre formelle kompetencer end, at de er gode forældre, der har en vilje til at åbne deres hjem. Men ofte får de børn, der kommer med problemstillinger, som de ikke har erfaring med. Derfor arbejder vi blandt andet på, at kommunerne tilbyder deres plejefamilier i hvert fald to dages kompetence-udvikling årligt, siger Poul Flack-Jensen.

Socialpædagogerne organiserer langt fra alle plejefamilier, fordi de betragtes som selvstændige, og de er derfor ikke dækket af en fælles overenskomst, som Poul Flack-Jensen ellers kunne ønske det.

- Vi har omkring 300 medlemmer i det her område, men vi ved, at der er flere, der kunne være det. Vi er derfor blandt andet med rådgivning, når der skal udarbejdes kontrakter med kommunen, ligesom vi landspolitisk kan sætte fokus på nogle ting, siger den sydjyske næstformand.

Der holdes blandt andet skarpt øje med, om kommunerne anbringer ud fra økonomi eller børnenes tarv. For det er ingen hemmelighed, at familie- og slægtspleje er en billigere løsning end institution.

- Der er meget fokus på familiepleje og slægtsanbringelser, men nogle gange er det at gøre børnene en børnetjeneste. De bliver kastebold, fordi deres problemer er for omfattende, så de ville have bedst af at være kommet på en institution med det samme, siger Poul Flack-Jensen.

“ Hvis man skal være familieplejer, skal man kunne håndtere de følelser, der følger med, at forholdet på et eller andet tidspunkt risikerer at blive afbrudt.

POUL FLACK-JENSEN,
NÆSTFORMAND SOCIALRÅDGIVERNES
LANDSFORENING I SYDJYLLAND

skal barnet i pleje de første tre måneder, fordi hun der stadig kan nå at fortryde, og herefter går der i hvert fald en måned eller to mere, inden det er afgjort, hvad der skal ske, forklarer Inge Bindzus, der oftest får besked seks uger før fødslen.

Men hun kan også blive tilkaldt akut. - Sidst blev jeg ringet op klokken 10, og klokken 14 var jeg på sygehuset. Det var en dreng, der var født 13 uger for tidligt, og det var sygehuset, der havde vurderet, at det var nødvendigt med en plejemor. Han var her i ti måneder, fortæller Inge Bindzus, der afleverede ham i begyndelsen af december.

- Jeg ved, jeg skal af med dem igen,

og jeg ved, at jeg ikke kan andet end at se på, hvad der sker med dem. Det kan godt være svært, men da er jeg nødt til at tænke, at jeg har gjort en kæmpe forskel. Hvis man får et mishandlet barn, selv om det kun er få dage gammelt, gør du jo overgreb mod det, hver gang du rører ved det i begyndelsen. At skabe øjenkontakt, få det første smil og et kram. Man ved jo, hvor afgørende det første halve år er for et barns relationer senere i livet, siger den sønderjyske plejemor.

Børnene er også med

Hun gør meget ud af at få skrevet dagbog undervejs, så hun kan sende børnenes historie med dem videre.

Her trækker hun på sine egne tre børn, der nu er 31, 26 og 23 år, for bogstaverne har det med at drille.

- Jeg har heldigvis gode børn. De er ligesom min mand med hele vejen. Vores ene datter spurgte godt nok på et tidspunkt "skal du så have flere?" Hun spurgte, fordi det jo ikke kun er mig, der skal sige farvel - det er jo også dem. Og det påvirker selvfølgelig også dem, siger Inge Bindzus.

Hun kan dog glæde sig over, at alle tre stadig gerne engagerer sig, selv om de ikke længere bor hjemme. Sønnen på 26 år arbejder i sin fars entreprenørfirma, så han kommer i barndomshjemmet på Stormsgårdevej dagligt og giver gerne en hånd med:

